

VŠICHNI NA PALUBU

5 VŠICHNI NA PALUBU SPOLEČENSTVÍ (VÁŽNĚ SE NAVZÁJEM POTŘEBUJEME?)

PŘEKÁŽKA

Když Mo uvěřil v Ježíše, pocítil ve svém srdci vytoužený pokoj. Proto ho udivilo, když mu spoluhráč, který se s ním modlil, hned navrhl, aby se zapojil do skupinky biblického studia nebo si našel církev. *No, nevím, říkal si v duchu Mo. Docela rád bych tam zašel, ale když já jsem pořád v jednom kole... A navíc nemám dojem, že by mi to mohlo něco dát. Upřímně řečeno mi chození do kostela připadá trochu nudné. Kromě toho můžu stejně dobře, a nejspíš i líp, poznávat Boha, když si budu číst Bibli a dělat to, co po mně Bůh chce. Všichni moji známí, kteří chodí do kostela, mají tolik problémů jako já a někteří ještě víc. Pochybuji, že bych mezi ty lidi ze skupinek zapadl. No, budu o tom uvažovat...*

Jakou jsi měl ty v době svého dětství a dospívání zkušenost s místní církví?

Jeden známý komik kdysi prohlásil, že „každý den lidé opouštějí církev a vracejí se k Bohu“. Co se tím asi snažil naznačit?

K čemu by mohlo být dobré scházet se s jinými křesťany?

Dnešní způsob uvažování: *Navštěvovat církev je v nejlepším případě zbytečné a nic to člověku nedá, a v tom horším mu to ublíží a brzdí to jeho duchovní rozvoj. S myšlenkou církve ovšem nepřišli lidé; to Bůh sám spojuje náš osobní rozvoj a náš úkol na této zemi s pravidelně se setkávající a navzájem oddanou skupinou věřících.*

Bible nám říká, že máme milovat své bližní i své nepřátele – nejspíš proto, že to jsou v zásadě titíž lidé.

G. K. Chesterton
Spisovatel a novinář

TO CHÁPU...

Bible schvaluje, když lidé na cestě životem spojí síly.

Kazatel: „Lépe je dvěma nežli samotnému; jejich námaha má štědrú odměnu: Padne-li jeden z nich, druhý ho zvedne, padne-li osamělý, běda, kdo zvedne jej?!“ (Kazatel 4,9-10)

Křesťané novozákonní doby: „Všichni věřící byli pospolu a měli všechno společné... Denně zůstávali svorně v chrámu a ve svých domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a upřímným srdcem.“ (Skutky 2,44.46)

Ježíšovi první následovníci: „Potom Pán určil dalších dvaasedmdesát a vyslal je před sebou po dvou do každého města a místa, kam měl sám přijít.“ (Lukáš 10,1)

Jakub: „Vyznávejte si navzájem své hříchy a modlete se jedni za druhé, abyste byli uzdraveni. Vroucí modlitba spravedlivého dokáže mnoho.“ (List Jakubův 5,16)

Šalomoun: „Železo se brousí železem, tak přítel brousí svého přítele.“ (Příslóví 27,17)

VŠICHNI NA PALUBĚ

POSLYŠ!

Naše nová věrnost Kristu a jeho záměrům staví před naši víru novou výzvu. Jak dokážeme vytrvat ve víře, když jiní nevěří? Jak neztratit víru uprostřed zkoušek, když se nám dostává tak málo povzbuzení nebo vůbec žádné? Jak dokážeme milovat a sloužit, když se naše láska neseťká s odezvou? Potřebujeme jedni druhé, abychom dokázali jít dál.

Přečti list Židům 10,23-25.

1. V každém verši najdi pozitivní věci, které by věřící měli dělat.
 23. verš
 24. verš
 25. verš
2. *Křesťanská naděje* spoléhá na Boží věrnost a na to, že Bůh nám dá, co nám slíbil. Jak by tě mohla naděje povzbudit k tomu, abys dokázal za současných okolností vytrvat ve víře?
3. Podle 24. verše máme jedni druhé povzbuzovat k lásce a k dobrým skutkům. Kdo tě povzbuzoval (nebo povzbuzuje) ve víře a čím?
4. Biblický text sice konkrétní podrobnosti neuvádí, ale napadá tě, jaké následky asi mohly potkat věřící z prvního století, kteří se přestali pravidelně setkávat s jinými křesťany? V jakém směru by mohlo něco podobného potkat tebe?
5. Ve Filipským 2,2-3 apoštol Pavel říká, že bychom měli mít stejnou lásku, jednu duši, jednu mysl a vážit si druhých víc než sebe. Proč je snazší usilovat o něco velkého, když spojíme své síly s jinými, než když se o to snažíme sami? Zažili jste to někdy?

DO ZÁPISU

Bůh si cení vztahů. Sdílíme jeho podobu a náš vztah s ním je možné opravdu rozvíjet jen v prostředí vztahů s jinými – takhle je to totiž na úrovni lidské zkušenosti zařízené. I když vztahy bývají plné zmatků a problémů, potřebujeme druhé k tomu, abychom se mohli stát takovými, jakými bychom se bez vztahů stát nemohli. Lidé nám umožňují učit se odpouštět a přijímat odpuštění, povzbuzením a voláním k odpovědnosti nám usnadňují „dělat to, co je správné“, pomáhají nám vidět oblasti, kde potřebujeme růst, občerstvují naši duši opravdovým společenstvím a dodávají našim představám o tomto i příštím životě hloubku. Nerozvíjíme se o samotě, ale ve spojení s určitou komunitou, v život proměňujícím prostředí opravdového společenství, ve kterém se jeden život ostří druhým.

TVOJE AKCE

1. Co ti případně brání v rozvíjení blízkých vztahů s jinými křesťany?

- Mám tak náročný rozvrh, že si nedokážu udělat čas na jiné.
- O víkendech hrajeme a jsme na cestách.
- Nestíhám udržovat kontakty ani s dobrými přáteli, natož pak s křesťanským společenstvím.
- Když celý týden trénuju, potřebuju si aspoň v neděli odpočinout.
- Nikoho v církvi neznám a upřímně řečeno o to ani nestojím.
- Není mi příjemná představa, že bych měl lidem ukazovat moje pravé já.
- Nejsem dobrý v navazování vztahů.

2. Bible líčí křesťany novozákonní doby jako lidi, kteří zůstávali ve společenství (Skutky 2,42). Jaké změny ve tvých postojích a jednání by asi vyžadovala oddanost určitému společenství (tedy křesťanským vztahům, které se vyznačují opravdovostí, upřímností, otevřeností a vzájemnou odpovědností)?

3. Co bys mohl na základě povzbuzení, kterého se dostalo tobě, udělat pro jiné, abys je povzbudil ve víře? Zapiš si jméno daného člověka a nápad, jak bys mohl posílit jeho víru.

Lidé, kteří potřebují povzbuzení	Co pro ně můžu udělat

4. Jakými praktickými způsoby by ses mohl zapojit do společenství křesťanů už teď, místo abys čekal na dobu, kdy budeš mít „volnější“, která možná nikdy nepřijde? Dejme tomu tím, že začneš chodit na skupinku biblického studia? Nebo třeba na modlitební skupinku? Nebo začneš navštěvovat některou církev?

Když sólový horolezec vyšplhá na vrchol, nemá kromě sebe nikoho, kdo by ho poplácal po zádech. Pilot stíhačky, který zaútočí na nepřítele bez partáka na křídle, si říká o malér. Sopranistka může při sólu pečlivě vyzpívat každý tón, ale krása a bohatost harmonie je nepřekonatelná. Pokroku se nejčastěji dosahuje společným úsilím mnoha jednotlivců.
(George McGovern, kaplan NFL/MLB, New York)

V sekci „**Trénink**“ na následující stránce najdeš nápady, které ti usnadní zapojení do opravdového společenství křesťanů.

**Dojem můžete na lidi
udělat i na dálku,
ale ovlivnit je
můžete jen z blízka.**

Howard Hendricks
Profesor teologie a spisovatel

**TRÉNINK
I OTOČI**

TRÉNINK

PŘI VSTUPU

„Ať si každý nehledí jen sebe, ale také druhých.“ (Filipským 2,4)

Jak najít křesťanské společenství: Místní církve

V Bibli sice nikde nenajdeme oficiální „soupis“ vlastností dobré církve, ale přesto zmiňuje několik oblastí, které je dobré zvážit:

- Věří v Ježíšovo božství a to, že Ježíš je jedinou cestou k Bohu.
- Káže Bibli a bere vážně její závaznost jako Božího slova.
- Vedoucí sboru jsou zodpovědní vůči výše postavenému výboru nebo někomu jinému.
- Má aktivní modlitební službu.
- Očekává, že lidé budou využívat své duchovní dary ke službě druhým.
- Charaktery lidí se vyznačují láskou a ochotou odpouštět.
- Zaměřuje se na evangelizaci a výchovu učedníků.
- Usiluje o chválu a uctívání Boha.
- Přijímá hříšníky a současně se jim snaží pomoci duchovně růst.
- V ideálním případě by do ní měli patřit lidé různých generací, různých povolání a z různých vrstev společnosti.

Dej si pozor na tyto znaky nezdravé církve:

- Učí, že ke spasení je zapotřebí být pokřtěn nebo patřit k určité církvi či skupině církvi vyznávající určité učení.
- Spasení považuje za výsledek Ježíšova díla a něčeho dalšího.
- Nařizuje zákonická omezení ohledně jídla, hudby, oblékání apod.
- Nebere Bibli vážně – témata kázání bývají zajímavá, ale bez biblického podkladu.
- Chová přehnanou úctu k postavám z dějin církve nebo současným vůdčím osobnostem.
- Věřící neprojevují zájem o jednotu s ostatními církvemi, evangelizaci nebo službu svému okolí.

Služba v křesťanském společenství: Jak si najít službu

Přečti si 1. list Korintským 12,12-27. Pavel přirovnává církev k tělu, aby věřícím přiblížil vzájemnou závislost každého jednotlivce a všech ostatních křesťanů. K růstu patří naučit se dobře spolupracovat s jinými částmi těla. Zvážení následujících charakteristik ti pomůže zjistit, jak můžeš nejlépe sloužit křesťanskému společenství. U každé z nich si několika slovy poznamenej, jaké vlastnosti a schopnosti pro službu ti Bůh dal. Nezapomeň, že jiní lidé potřebují tvé dary stejně, jako ty potřebuješ ty jejich.

Duchovní dary: Bohem dané schopnosti pro určitý druh služby.

Přání: Zájem o určitou skupinu lidí nebo touha prospět určité věci či poslání.

Schopnosti: Přirozené silné stránky.

Osobnost: Tvůj temperament a způsob vystupování, to, jak komunikuješ se světem.

Zkušenosti: Pozitivní i negativní zážitky, které formovaly tvůj život.

Další pomoc při uvažování o obdarování pro službu můžeš najít na webových stránkách

<http://www.saddlebackresources.com/en-S/Pastors/Focus/FOCUSSHAPE/FOCUSSHAPE.HTM> (v angličtině)

Život ve společenství křesťanů

Oddíl typu „navzájem“

Galatským 6,2 _____

1. list Petřův 4,8 _____

1. list Petřův 4,9 _____

1. list Petřův 4,10 _____

Jan 13,14 _____

Jan 13,34 _____

Římanům 12,16 _____

1. Korintským 1,10 _____

Efezským 4,32 _____

PŘI ODCHODU

NEZAPOMEŇ: VZÁJEMNÁ ZÁVISLOST MEZI KŘESŤANY JE NEZBYTNÝM PŘEDPOKLADEM DUCHOVNÍHO RŮSTU A LIDÉ, KTEŘÍ CHTĚJÍ POZNAT ZÁMĚR, KTERÝ MÁ BŮH S JEJICH ŽIVOTEM, SE BEZ NÍ NEOBEJDOU.